

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto III

Celje, dne 4. novembra 1932

Štev. 23

Preokret v ceni hmelja

Na jesenskem zborovanju nemške pivovarske zveze v Berlinu je član njene posebne hmeljarske komisije dr. Stiegler glede preokreta v ceni hmelja izvajal sledeče:

Težko hmeljsko krizo zadnjih let, ki je močno pritisnila hmeljarje v vseh državah, moramo smatrati le kot posledico silne nadprodukcije, katero je povzročilo hitro širjenje nasadov vsepovsod radi izredno visokih cen leta 1924/25 in nenavadno visokih pridelkov zadnjih let. V Nemčiji so se razširili hmeljski nasadi z 11.600 ha v l. 1924 na 15.224 ha v l. 1929. Drugod, posebno v Češkoslovaški, je bil porast obdelane površine še znatno večji; najhujše pa je bilo v jugoslovanski Bački, kjer so se hmeljski nasadi tekom desetih let potridesetorili.

Neposredno pred izbruhom svetovne vojne je svetovna površina hmeljskih nasadov znašala približno 90.000 ha, svetovna proizvodnja piva pa približno 300 milijonov hl. Leta 1919 pa je padla površina hmeljišč na 40.000 ha in v približno enakem razmerju tudi proizvodnja piva na 116 milijonov hl. Potem pa je sledilo stalno naraščanje površine nasadov in doseglo svoj vrhunec l. 1928 s približno 80.000 ha. Toda proizvodnja piva ni sledila dovolj naglo in je l. 1929 dosegla svoj višek s 190 milijoni hl. Dočim je torej proizvodnja piva narasla le za 60%, se je površina nasadov povečala na 100%.

Tako razmerje je moralo povzročiti hmeljsko krizo, ki se je poostрила še bolj, ko je l. 1930 začel rapidno padati konsum in s tem tudi proizvodnja piva. Cene hmelja so vedno bolj padale in polagoma dosegle najnižjo stopnjo zadnjih sto let, izvzemši seveda vojna leta. Nemška država je skušala ščititi hmeljarje z raznimi zasilnimi ukrepi,

vendar je do preokreta v hmeljski konjunkturi prišlo v prvi vrsti le radi zmanjšane površine nasadov, ki se je krčila od l. 1929 dalje stalno in je bilo zato mogoče predvideti, da bo že l. 1932 prišlo do izboljšanja.

Površina hmeljskih nasadov se je skrčila v Nemčiji s 15.200 ha v l. 1929 na 7200 ha v l. 1932, torej za 50%, in je bila letos najnižja v teku zadnjih sto let. Slično so se skrčili nasadi tudi drugod, kakor sledi:

	Površina nasadov		skrčenje
	l. 1929	l. 1932	v %
Češkoslovaška	17.450 ha	9.430 ha	45
Poljska	3.800 »	2.200 »	42
Francoska	4.550 »	2.000 »	56
Jugoslavija	10.000 »	1.566 »	84
Belgija	1.270 »	480 »	62
V Evropi skupno	52.900 ha	24.100 ha	54

Izboljšanje hmeljskih cen je pod temi okolnostmi torej docela razumljivo. K naglemu preokretu pa je pripomogla še peronospora, ki je letos močno škodovala v vsakem oziru žateškemu hmelju. Hmeljarska komisija zveze nemških pivovarnarjev je že v svojem poročilu, izdanem koncem avgusta t.l., opozorila na navedena dejstva s pripombo, da se površina nasadov polagoma prilagoduje zmanjšani porabi hmelja in se zato tudi hmeljska kriza bliža koncu. Kdor je znal čitati med vrstami, je že tedaj lahko vedel, kaj je s tem mišljeno, in temu primerno ravnal.

Cene so se razvijale tudi v smislu navedenih dejstev. Za Tettnangski zgodnji hmelj so začele s 140 RM, za Hallertauski s 100—120 RM in se tekom sezone stalno dvigale; začetkom oktobra je dosegel prva Hallertauski hmelj že iz prve roke 170—180 RM. Dvig cen je izzval pri nekaterih pivovarnah skoroda neko vznemirjenje, ki pa je

docela neosnovano. Zavedati se je namreč treba, da znašajo zaloge hmelja v pivovarnah še vedno nad 100 %, kar pa hmeljarji vse premalo upoštevajo in to okolnost slabo ocenjujejo. Tudi z ukinitvijo ali vsaj omiljenjem prohibicije v Ameriki se danes še ne more resno računati, ker do tega bi moglo priti v najboljšem slučaju šele koncem leta 1933.

Privoščimo hmeljarjem ceno, ki jim zopet poplača delo, trud in stroške. Izredno nizke cene, ki jih je izzvala nadprodukcija, so bile popolnoma nezdrave. Niti za pivovarsko industrijo niso bile noben blagoslov, ker so zapeljale nekatere pivovarne k neosnovanemu in trgovsko napačnemu znižanju cen ter prodajanju pod lastno ceno, obenem pa vzbujale vedno glasnejšo zahtevo javnosti po znižanju cen za pivo; končno pa morajo prenizke cene odkupiti vedno zopet previsoke. Dasi privoščimo hmeljarjem primerno ceno za njihov proizvod, moramo vendar v dobi visokih cen paziti, da ne bodo te cene umetno vzdrževane in ne gnane kvišku iz zgolj špekulativnih namenov. Predvsem pa moramo zahtevati, da država preneha posegati v hmeljsko gospodarstvo. Razmere so se že več ali manj ustalile in vodja nemških hmeljarjev je sam izjavil, da so razna državna zaščitna sredstva le toliko časa umestna in upravičena, dokler so cene in promet s hmeljem abnormalne.

Savinjski:

V znamenju sporazuma?

So si že zopet v laseh, in to prav pošteno, hmeljarji iz Nemčije in Žatca namreč. Prvim stoji na čelu zaslužni Fr. pl. Koch, drugim pa nič manj znani dr. Hartig.

Žateške hmeljarje letos silno boli, da je nemški hmelj dražji kakor češki, da je po svoji kakovosti niti bogve kako slaven Hallertauski hmelj dražji kakor svetovnoznani in povsod nesporno kot za najboljšega proglašeni žateški hmelj. Dočim se je namreč letos kot najvišjo ceno za žateški hmelj doseglo šele 21.20 Kč (48 Din) za kg, se je plačevalo za Hallertauski hmelj že 5 RM odnosno 40 Kč (92 Din) za kg. Tako je torej žateški hmelj polovico cenejši kakor Hallertauski in to stare žateške hmeljarje, ki so bili vajeni vedno prodajati najdražje, seveda boli, peče in grize, da iščejo in najdejo vzroke tej na prvi pogled res nerazumljivi okolnosti tudi tam, kjer jih morda niti ni. Nemcem očitajo netaktnost, opravljanje in nelojalno konkurenco. Dolžijo jih, da so razbobnali po cellem svetu vest, da je žateški hmelj letos napaden od peronospori ter zato v barvi in kakovosti slab;

radi tega da je manj zanimanja zanj in cena skoro ista kakor jugoslovanskemu in poljskemu hmelju, katerega gospodje iz Žatca vedno mečejo v skupen koš in smatrajo za manjvredno blago, dasi je vprav savinjski hmelj lansko leto tudi tolkel v ceni žateškega. V silnem ogorčenju pozivajo na odkrit in pošten boj, toda na celi črti in z vsemi sredstvi.

Nemški hmeljarji pa so bolj mirne krvi in zavračajo očitke do skrajnosti razburjenih tovarišev onstran meje le bolj s stvarnimi razlogi. Očitajo jim nedoslednost in dajo obenem razumeti, da je sedaj prišlo povračilo milo za drago. Trdijo, da so le čisto strokovno ugotovili peronosporo na žateškem hmelju, katero so v ostalem priznali tudi Žatčani sami. Predbacujejo jim silno gonjo proti nemškemu hmelju, ki jo je povzročil Žatec ob priliki peronospori v Nemčiji leta 1926, in skušal pri tem vriniti povsod žateško kot gladko zeleno blago. Dočim danes Žatec priporoča svoj pridelek kot najboljši in najcenejši hmelj na svetu, pravijo Nemci, da ne stremijo prav nič za tem, prodajati najcenejše blago. Kar se kakovosti tiče, pa je okus pač različen in po nemškem mnenju bo tako na Češkoslovaškem kakor v Nemčiji nekaj najboljšega hmelja na svetu. Nočejo pobrati Nemci vržene jim bojne rokavice, marveč menijo, da bodo tudi češki hmeljarji izpremenili svoje mnenje, ko slično kakor nemški premagajo peronosporo. Počujali ne bodo več žateški hmelj kot najcenejši na svetu, temveč skupno z nemškimi hmeljarji iskali poša in sredstva, doseči najboljšemu žlahtnemu hmelju na svetu tudi primerno ceno na svetovnih tržiščih.

Ravs in kavs, da je joj! Pa je že tako, da ne pozna niti brat brata, kadar gre za denar. Mi, kot mirni opazovalci brezplodnega peresnega boja, se le čudimo, da sta se naenkrat tako kruto javno spopadla dva največja hmeljska okoliša, ki vedno priporočata sporazum in sta o njem že ponovno skupno razpravljala pri zelenih mizah. To gotovo ni pot k sporazumu! Sicer pa je pri pogajanjih o sporazumu navadno bilo na dnevnem redu tudi uničenje manjših hmeljskih okolišev, predvsem v Jugoslaviji in na Poljskem. Nepristransko pa moramo priznati, da so pri tem vedno najbolj strupeni žateški nemški hmeljarji, dočim so hmeljarji v Nemčiji v tem oziru dokaj bolj lojalni. Resnici na ljubo pa moramo ugotoviti, da tudi češkim hmeljarjem ne moremo očitati tiste slepe in brezmejne zagrizenosti, katero pokažejo ob vsaki priliki napram nam nemški hmeljarji v Češkoslovaški.

Tovariši, le lasajte se raje med seboj, saj se imate za kaj, in pustite nas v božjem miru, ker smo itak premajhni, da bi vam bili nevarni! Zakaj pa so letos vprav hmeljarji v Nemčiji dosegli najboljše cene, o tem pa ob drugi priliki, ko se bomo pomenili o poteku letošnje hmeljske sezone sploh.

Ali se ujema račun?

Pod tem naslovom piše nedavno »Hollédauer Berichterstatte« naslednje:

»Ali se ujema račun? Ne — ne ujema se!« Prodaja hmelja je potekala letos zelo hitro. Po izredno nizkih cenah zadnjih let je bilo letos nekoliko boljše: 80—100 RM (28—35 Din za kg). In vsi so hiteli: »Le proč z njim!« Potem pa je prišel zaključek: 150—180—200 RM (52—62—70 Din za kg)! In sedaj prihaja šele zavest: »Kaj smo vendar napravili!« — In pridružuje se očitjanje, prepir in predbacivanje: »Če ti ne bi prodal, jaz tudi ne bi!« — Zraven pa se že računa: »Pet milijonov RM (nad 86 milijonov dinarjev) je zavrget letos Hallertau!« Ali se torej ujema račun? Ne! Se ne ujema! Tudi v tem se ne ujema, da je trgovina kar čez noč zaslužila teh pet milijonov RM. Morda je res 80 RM (28 Din za kg) prenizka cena, toda to je bila normalna cena za letos. Tudi trgovina ni obdržala vsega hmelja, dokler ni narasla cena na 200 RM (70 Din za kg), temveč ga je s pravičnim dobičkom prodala že prej pivovarjam. Če pa je semtertja kdo špekuliral, mu to že lahko privoščimo, vsekakor pa trgovina najbrž ni zaslužila teh pet milijonov in bili bi ji za natančnejše pojasnilo v tej zadevi hvaležni. Poleg tega pa je veliko vprašanje, če bi Hallertau res dobil za hmelj teh pet milijonov več, ako bi čakal s prodajo do sedaj. Najbrž ne! Pivovarne bi se bile za silo krile s cenejšim hmeljem in v kupčiji bi prišlo do nevarnega zastoja, kateremu navadno sledi prodaja za vsako ceno. Vzemimo torej zadevo, kakor v resnici je: Letos so tisti redki dobro odrezali, ki so čakali; saj so pa zato že tudi često in dovolj izgubili. Hmeljarjem iz Hallertaua pa se zopet lahko le svetuje: Kdor ima mnogo hmelja, naj ne proda naenkrat, temveč prodaja polagoma v več partijah! In še nekaj! Ne dajte se zopet potegniti: Sedaj bo pa zopet dobro! Tudi z izvozom se ni treba preveč tolažiti! Hmelj ostane pač vedno le hmelj!

Prednji članek je zelo poučen in smo ga zato prevedli dobesedno. Tudi pri nas se namreč čujejo zadnji čas podobna modrovanja: »Da, če bi sedaj še imeli hmelj! Po 30—40 Din in dražje bi ga lahko prodali!« Seveda, take cene obetajo sedaj tisti, ki

so prej vpili, da je treba prodati, če ne bo hmelj ostal. Tako govore sedaj tisti, ki so prej bruhali ogenj in žveplo na nas, ki smo trobili na vse trobente hmeljarjem, naj drže ceno in ne prodajajo pridelka izpod cene. Očitli so nam že strašno škodo, katero bomo povzročili dolini, ki radi našega prigovarjanja ni hotela prodajati na vrät in na nos, češ, da ji bo hmelj ostal ali pa ga bo morala dati za slepo ceno. Pa se je izkazalo, da smo imeli prav, in še kako prav! Lahko je sedaj kupiti par tisoč kil hmelja tudi po 40 Din, toda vprašanje je, kakšna bi bila cena, če bi ležalo v dolini še kakih 5000 stotov? Gotovo ne 40 in najbrž niti 30 Din, temveč bi se celo za najboljše blago sukale cene še nižje. Sicer pa se bomo o poteku letošnje sezone še podrobneje pomenili v eni prihodnjih številčk našega lista. Že danes pa lahko trdimo, da imajo res povod obžalovati prehitro prodajo le tisti, ki so v času zastoja kupčije ponujali ter na vrät in nos hiteli prodajati po 15 do 17 Din, dočim so tisti, ki so prodali po 20 Din in več, dosegli za takrat docela primerno ceno.

Razno

Tranzit hmelja na Češkoslovaškem zopet dovoljen. Pretekli teden so se na Češkoslovaškem odločili, da tvekdram, ki že desetletja uvažajo jugoslovanski in deloma tudi poljski hmelj kot tranzit, to zopet omogočijo in jim v to svrho nakažejo potrebne devize. Istočasno se zopet dovoljuje tudi uvoz vzorcev po 5 kg brez posebnega dovoljenja in drugih težkoč.

Zakonita določitev hmeljskih nasadov. Dne 29. pr. m. so se pri ministrstvu za prehrano v Berlinu vršila pogajanja glede zakonite ureditve površine hmeljskih nasadov v Nemčiji. Pri tem ne gre morda še za kako nadaljnje skrčenje nasadov, temveč le zato, da se prepreči pri dobrih cenah zopetno širjenje nasadov, zlasti v tistih krajih, ki za pridelovanje hmelja niso primerni in tudi še nimajo potrebnih priprav. S to zakonito ureditvijo, ki jo bodo izpeljale najbrž posamezne dežele nemške države, si upajo zagotoviti Nemci večjo stalnost hmeljskih cen. Ali bi ne bilo v interesu naše Savinjske doline kaj podobnega tudi pri nas nujno potrebno? Seveda bi bilo, in še kako, toda žal mi slovenski hmeljarji s sličnimi zahtevami vedno in povsod zadenemo le na gluha ušesa.

Prohibicija v Ameriki bo končnoveljavno baje ukinjena 1. aprila prihodnjega leta. Tako vsaj trdi H. M. Bronner iz New Yorka, ki je eden najmerodajnejših trgovcev vseh pijač razen vode in ima tozadevne informacije iz najbolj zanesljivih vladnih krogov. Najpозneje z aprilom bo dovoljen uvoz lahkega vina in piva ter se vse tovarne pijač že pripravljajo, da začno tedaj producirati zopet opojne pijače. Seveda pa bo težko najti pravo mejo med lahkimi in težkimi pijačami. Ko bo led prebit, bo Amerika pač pila, kakor še ni nikoli poprej, pila na vso moč in konsumirala neverjetne množine opojnih pijač.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnjih štirinajst dni je izredno živahno zanimanje za letošnji pridelek trajalo dalje. Ker pa je bilo blago v glavnem že precej razprodano, je bilo kupčije le malo; deloma je bilo prodanih še nekaj malenkostnih ostankov letošnjega pridelka iz prve roke, deloma pa se je trgovalo tudi iz druge roke in je pri tem najboljše blago doseglo do 40 Din za kg. Znamkovanih je dosedaj 1655 bal letošnjega pridelka v skupni teži približno 2483 stotov. Nekaj več zanimanja je tudi že za letnik 1931, ki se plačuje po 5–6 Din za kg, vendar so tudi zaloge lanskega hmelja že zelo izčrpane, ker je sploh ostalo lani razmeroma le malo blaga neprodanega.

Češkoslovaška: Živahno zanimanje za letošnji pridelek traja dalje in je zlasti za blago iz prve roke živo povpraševanje. Sicer je presoja kakovosti vedno milejša, vendar se išče v prvi vrsti le boljše blago. Pri zelo čvrsti zaključni tendenci so se cene nadalje učvrstile in se plačuje v žatcu zadnji čas za izbrano prvovrstno blago 43–47 Din, za prvovrstno 39 do 43 Din, za dobro srednje 34–39 Din, za srednje 30–34 Din, za slabše pa seveda tudi manj. Računa se, da je iz prve roke prodanega že blizu 90 % letošnjega žateškega pridelka in je v rokah producentov le še dobrih 4000 stotov. Znamkovanih je dosedaj 16.290 bal v skupni teži okrog 20.254 stotov letošnjega in 34.308 bal v skupni teži okrog 87.345 stotov lanskega žateškega blaga. V Uštku in Roudnici je hmelj iz prve roke že večinoma razprodan in znašajo zaloge le še par stotov; plačuje se zadnji čas po 23–32 Din za kg. Zeleni pozni hmelj iz Dube se trži po 21–26 Din za kg.

Nemčija: Pri stalno čvrsti tendenci in živahnem povpraševanju se nadaljuje nakupovanje letošnjega pridelka. Cene so zelo čvrste in notira zadnji čas Hallertauski hmelj 60–80 Din (izbrano prvovrstno blago izjemoma celo do 85 Din), Spaltski 59–82 Din, gorski (Hersbruck) 46–67 Din in Tettnangski (le boljše blago) 69–80 Din za kg. Tudi iz prve roke se plačujejo približno iste cene, le da je presoja kakovosti v razmerju s ceno nekoliko natančnejša kakor pa na tržišču v Nürnbergu. Sicer pa so zaloge pri producentih že zelo razprodane, v kolikor pa se še drže, so v izredno čvrstih rokah. Povoda sedanji hausse v hmeljski trgovini je iskati predvsem v zelo pičlem pridelku. Dočim se je pred obiranjem računalo v Hallertau-u na 40.000 in na vsem Bavarskem na 45.000 stotov, bo znašal po sedanji cenitvi pridelek v Hallertau-u le 30.364 in na Bavarskem skupno 41.700 stotov. Pivovarne, ki so se v začetku držale zelo rezervirano, so naenkrat začele hiteti izdajati naročila veletrgovini, kar dokazuje, da je večni bay-bav, stare zaloge v pivovarnah, precej skopnel. Vsekakor pa je prišla v Nemčiji letos do izraza tudi povišana carina in prisilna uporaba domačega hmelja. Ker veletrgovini primanjkuje hmelja za izvoz, je vedno več povpraševanja tudi za letnik 1931, ki že doseže ceno do 31 Din za kg. Hausse v Nemčiji je seveda sledilo hitro dviganje cen tudi na vseh inozemskih tržiščih.

Francija: Čvrsta tendenca traja dalje pri nespremenjenih cenah. Iz prve roke se za zadnje ostanke letošnjega pridelka doseže 43–50 Din za kg, pivovarne

pa plačajo za alzaški hmelj do 54 Din in za burgundski ter lotringški do 49 Din za kg. Za najboljši inozemski hmelj pa plačajo francoske pivovarne do 97 Din za Hallertauski in Tettnangski, do 68 Din za Žateški, do 60 Din za jugoslovanski in do 54 Din za poljski hmelj. Na račun uvoznega kontingenta po znižani carini je dosedaj priznalo le Češkoslovaški 9000 stotov na podlagi posebne tozadevne pogodbe, na račun splošnega kontingenta 8000 stotov pa Poljski 3000 (1500?) stotov pod istimi pogoji kakor Češkoslovaški, dočim za Jugoslavijo in Nemčijo kontingent še ni določen.

Poljska: Pri živahnem povpraševanju in rastočih cenah je letošnji pridelek iz prve roke v glavnem razprodan; zadnji čas se plačuje za najboljše blago do 26 Din za kg. Razvila se je živahna kupčija iz druge roke, kjer dosegajo cene do 31 Din za kg. Kupuje se že tudi letnik 1931 in plačuje po 3–5 Din za kg.

Belgija: Pri vedno bolj živahnem zanimanju so se cene učvrstile in se plačuje za letošnji pridelek Poperinghe 23 Din in Alost 25 Din za kg. Zaloge boljšega blaga pa so pri producentih že zelo redke.

Anglija: Radi preokreta v hmeljski konjunkturi je končno le oživel tudi angleško tržišče ter so tako pivovarne kakor tudi trgovina pričele z nakupovanjem. Osrednji vnovčevalni urad plačuje 24–58 Din za kg, za prvovrstno blago iz Worcestera in Golding tudi čez. Letošnji pridelek se ceni na 91.500 stotov (poleg lastnega pridelka pivovarn), ki podleži ves kolektivnemu vnovčenju, dočim so zaloge iz prejšnjih let v svobodnem prometu. Zato pa je tudi vedno več zanimanja za starejše letnike in se za lanski hmelj plačuje 7–24 Din, za predlanski 7–9 Din, za letnik 1929 pa 2–4 Din za kg.

Amerika: Pri nespremenjenem, zelo čvrstem položaju notira letošnji pridelek izbrano prvovrstno blago 33 Din ter dobro srednje in prvovrstno 28 do 32 Din, letnik 1931 izbrano prvovrstno 27–28 Din in slabše 24–25 Din, starejši letniki pa 14–23 Din za kg. Prometa je bilo največ v Oregonu in Yakima po 23 do 24 Din ter Sacramento po 23 Din za kg. Računa se, da je 70 % letošnjega pridelka iz prve roke že prodanega. Zaključna tendenca je zelo čvrsta in doseže izbrano prvovrstno blago zadnji čas že tudi 35 Din za kg.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Za razvedrilo

Res sreča.

A: »Ali poznaš tega gospoda tam? To je trgovec Liška. Že nad petdeset let je star, pa ima še vedno tako izredno srečo v ljubezni!«

B: »Kako to?«

A: »No, še vedno je samec!«

Nesporazumljenje.

»Očka, barometer je padel.«

»Nizko?«

»Ne, ali razbil se je vendarle.«

Pri zdravniku.

»Morate nehati piti. Kaj ne veste, da vam vsaka kapljica alkohola skrajša življenje najmanj za osem dni?«

»Izključeno, gospod doktor! Če bi to bilo res, bi moral biti že najmanj sto let pod zemljo.«

**Dobro blago
Zdravo blago
Mnogo blaga**

pridelate, če gnojite

z Nitrofoskalom — Ruše

Na 1 k. jutro 200 do 300 kg. Hmelju in ozimnim žitom gnojite v jeseni, travnike pa pozimi z apnenim dušikom.

Tvornica za dušik d.d., Ruše

Hmeljarji! Hmelj ste prodali in čas je, da vsaj sedaj že poravnate naročnino. Poslužite se zadnji številki priloženih položnic in storite dolžnost, kakor jo je list pošteno vršil tekom kampanje

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

**SAVINJSKA POSOJILNICA
V ŽALCU**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadrušnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo
sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in
škropilnice

Sredstva za pokončavanje škod- ljivcev

ter vse druge kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le
Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, streli in plinski razstrelbi:
poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi
med gradnjo, vse premičnine, pohištvo,
zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito,
krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in
smrt, otroške dote, rentna in ljudska
zavarovanja v vseh kombinacijah in pri
najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih
zadevah se obračajte le na naše krajevne
poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, pa-
lača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika
Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.